Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního senátu)

5. prosince 2017 *

„Veřejná služba – Úředníci – Důchody – Převedení vnitrostátních nároků na důchod – Kapitálové zhodnocení mezi dnem žádosti o převod a dnem skutečného převodu“

Ve věci T-728/16,

Sabine Tuerck, úřednice Evropské komise, s bydlištěm ve Woluwe-Saint-Pierre (Belgie), zastoupená S. Orlandim a T. Martinem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené G. Gattinarou a L. Radu Bouyon, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 270 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 10. prosince 2015, kterým se potvrzuje převedení nároků na důchod, které žalobkyně nabyla před nástupem do služeb Unie, do důchodového systému Evropské unie,

TRIBUNÁL (první senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, V. Valančius (zpravodaj) a U. Öberg, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: M. Marescaux, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. října 2017,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Žalobkyně Sabine Tuerck nastoupila do služeb Evropské unie dne 1. března 2004. Dopisem ze dne 27. května 2010 žalobkyně na základě čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) požádala o převedení nároků na důchod, které nabyla před nástupem do unijního služebního poměru, do důchodového systému Evropské unie. V době podání žádosti byla žalobkyně zařazena do třídy AD 11, stupeň 5.

* Jednací jazyk: francouzština.

2 Dne 30. června 2010 Úřad pro správu a vyplácení individuálních nároků (PMO) potvrdil přijetí žádosti žalobkyně.

3 Dne 26. listopadu 2010 byla žalobkyně povýšena do třídy AD 12, stupeň 1, a to s účinností od 1. ledna 2010.

4 Dne 29. dubna 2013 PMO potvrdil, že je žádost žalobkyně přípustná, a postoupil ji Deutsche Rentenversicherung Bund (německá spolková instituce důchodového pojištění, dále jen „DRV“).

5 DRV odpověděla dopisem ze dne 5. května 2015, v němž uvedla, že převoditelný kapitál představující důchodové nároky nabyté žalobkyní činí k datu podání žádosti o převedení, tedy k 27. květnu 2010, 141 652,07 eura.

6 Dne 22. června 2015 předložil PMO žalobkyni návrh na započtení příspěvkových let odpovídající převodu jejích důchodových nároků nabytých u DRV před vstupem do služby u Evropské komise (dále jen „návrh na započtení“). Na základě předběžných údajů týkajících se celkové částky kapitálu sdělené DRV, tedy 141 652,07 eura, pokud by žalobkyně přijala návrh na započtení, by v tomto ohledu převod nároků na důchod ve smyslu čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu a podle použitelných parametrů ke dni její žádosti o převedení, tedy k 27. květnu 2010 a vzhledem k jejímu věku, funkční skupině, platové třídě a stupni ke stejnému datu vedl k uznání příspěvkového období v délce 3 let, 8 měsíců a 29 dnů.

7 Dne 30. června 2015 žalobkyně přijala návrh na započtení.

8 Dne 10. prosince 2015 PMO zaslal žalobkyni rozhodnutí, kterým jí bylo uznáno započtení příspěvkových let pro důchod (dále jen „napadené rozhodnutí“), a to v návaznosti na převod kapitálu podle článku 11 přílohy VIII služebního řádu, který odpovídá nárokům na důchod, které nabyla u DRV před svým vstupem do služby Unie, a vzhledem k obecným prováděcím ustanovením článků 11 a 12 přílohy VIII služebního řádu, která byla přijata rozhodnutím Komise C(2011) 1278 ze dne 3. března 2011, jež bylo publikováno v Administrativních sděleních č. 17-2011 ze dne 28. března 2011 (dále jen „OPU“). Podle tohoto rozhodnutí převod nároků na důchod žalobkyně vedl k uznání příspěvkového období v délce 3 let a 4 měsíců. K tomuto výsledku PMO dospěl tím, že kapitál ve výši 146 714,33 eur převedený ze strany DRV snížil o jednoduchý úrok ve výši 3,1 % za uplynulý rok, a to za dobu mezi podáním žádosti o převod a dnem skutečného převodu, došlo tedy ke snížení o částku odpovídající kapitálovému zhodnocení mezi dnem žádosti o převod a dnem skutečného převodu ve výši 20 666,28 eura. PMO uvedl, že částka představující předchozí nároky na důchod nabyté žalobkyní za účelem určení započítaných příspěvkových let pro důchod činí 126 048,05 eura.

9 Dne 9. března 2016 podala žalobkyně proti napadenému rozhodnutí stížnost. Rozhodnutím ze dne 5. července 2016 byla tato stížnost zamítnuta.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

10 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 14. října 2016 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

11 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

12 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– žalobu zamítl;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

13 Dne 30. června 2017 na základě organizačních procesních opatření podle čl. 89 odst. 3 svého jednacího řádu Tribunál vyzval účastnice řízení, aby se písemně vyjádřily k určitým aspektům sporu. Ty těmto výzvám vyhověly ve stanovených lhůtách.

14 Dne 27. července 2017 na základě organizačních procesních opatření podle čl. 89 odst. 3 jednacího řádu Tribunál vyzval žalobkyni, aby se obrátila na DRV a požádala tuto instituci o poskytnutí dokumentu potvrzujícího výši jejích nároků na důchod nabytých v rámci německého režimu ke dni 27. května 2010 a objasňujícího důvody rozdílu mezi zmíněnou částkou a částkou skutečně převedenou na Komisi dne 11. září 2015.

15 Žalobkyně odpověděla na žádost Tribunálu dopisem ze dne 25. září 2017. K dopisu přiložila dopis od DRV ze dne 13. září 2017.

Právní otázky

16 Žalobkyně uplatňuje na podporu své žaloby dva důvody, přičemž první vychází z porušení čl. 7 odst. 1 OPU a druhý z porušení čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu.

17 Na podporu prvního žalobního důvodu žalobkyně v zásadě tvrdí, že PMO nepostupoval správně, když snížil kapitál převedený ze strany DRV o jednoduchý úrok ve výši 3,1 % za uplynulý rok, a to za dobu mezi podáním žádosti o převod a dnem skutečného převodu. Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že podle čl. 7 odst. 1 OPU ke snížení částky, která představuje kapitálové zhodnocení mezi dnem žádosti o převod a dnem skutečného převodu, může dojít „paušálně“ pouze za předpokladu, že by orgán, u něhož byly získány předchozí nároky na důchod, nebyl schopen sdělit hodnotu těchto nároků ke dni registrace žádosti o převod. Podle žalobkyně však DRV dopisem ze dne 5. května 2015 sdělila PMO hodnotu jejích nároků na důchod ke dni registrace její žádosti o převod, tj. k 27. květnu 2010.

18 Komise naproti tomu tvrdí, že DRV neposkytla žádné vodítko, pokud jde o strukturu skutečně převedené aktualizované částky, takže nemohla rozlišit na jedné straně kapitál představující důchodové nároky nabyté žalobkyní ke dni registrace žádosti o převod a kapitálové zhodnocení na straně druhé. Kromě toho Komise tvrdí, že k zajištění toho, že bude cíl procesu převodu nároků na důchod uskutečněn, je nutné používat jednotné parametry použitelné pro všechny převody.

19 V tomto ohledu je třeba připomenout, že na základě čl. 11 odst. 2 prvního pododstavce přílohy VIII služebního řádu úředník, který nastoupí do unijního služebního poměru poté, co ukončil činnost ve státní správě nebo vnitrostátní či mezinárodní organizaci, anebo po výkonu zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti, může v období mezi svým jmenováním a dobou vzniku nároku na vyplácení starobního důchodu ve smyslu článku 77 služebního řádu uhradit Unii kapitálovou hodnotu nároků na důchod vzniklých na základě výše uvedené dřívější činnosti, jejíž výše je aktualizována ke dni skutečného převodu.

20 Článek 11 odst. 2 druhý pododstavec přílohy VIII služebního řádu uvádí, že v takovém případě orgán oprávněný ke jmenování (dále jen „OOJ“) v rámci příslušného orgánu, v němž úředník vykonává službu, stanoví s přihlédnutím k základnímu platu a věku úředníka a ke směnnému kurzu v den žádosti o převod, prostřednictvím obecných prováděcích ustanovení počet let služby započitatelných pro

důchod, které mu jsou započteny v rámci unijního důchodového systému za předcházející služební období na základě kapitálu převedeného, po odečtení částky představující kapitálové zhodnocení mezi dnem žádosti o převod a skutečným dnem převodu.

21 Článek 7 odst. 1 první pododstavec OPU uvádí, že počet let služby, které se mají brát v úvahu, je určen na základě převoditelné částky, která představuje nároky nabyté v období podle čl. 5 bodu 1 prvního pododstavce a bodu 2 prvního pododstavce OPU po odečtení částky představující zhodnocení kapitálu mezi dnem registrace žádosti o převod a dnem skutečného převodu.

22 Článek 7 odst. 1 druhý pododstavec OPU v zásadě stanoví, že pokud není vnitrostátní či mezinárodní orgán schopen sdělit hodnotu nároků na důchod ke dni registrace žádosti o převod, z převedené částky se odečte jednoduchý úrok ve výši 3,1 %, a to za období ode dne registrace žádosti až do dne skutečného převodu.

23 Z jasného a přesného znění ustanovení uvedených v bodech 19 až 22 výše plyne, že rozhodnutí o uznání započtení příspěvkových let se zakládají na výši převoditelného kapitálu ke dni registrace žádosti, kterou sdělily příslušné vnitrostátní či mezinárodní úřady OOJ po případném odečtení částky představující kapitálové zhodnocení mezi dnem žádosti o převod a dnem skutečného převodu. Kromě toho z těchto ustanovení vyplývá, že pouze v případě, že vnitrostátní či mezinárodní orgán není schopen sdělit hodnotu nároků na důchod ke dni registrace žádosti o převod, se ze skutečně převedeného aktualizovaného kapitálu odečte jednoduchý úrok ve výši 3,1 %. Pokud tedy příslušné vnitrostátní či mezinárodní orgány sdělily OOJ hodnotu nároků na důchod ke dni registrace žádosti, OOJ nemůže od této částky nic odečíst, a výpočet příspěvkových let na zákonný důchod tedy musí být proveden na základě celé sdělené částky.

24 Co se týče určení hodnoty nároků na důchod nabytých ke dni registrace žádosti příslušnými vnitrostátními či mezinárodními orgány, z ustálené judikatury plyne, že tato operace spadá do pravomoci vnitrostátního orgánu spravujícího důchodový systém, jehož byl dotyčný účasten před svým nástupem do unijního služebního poměru, přičemž prostřednictvím této operace je na základě příslušných právních předpisů dotyčného členského státu určena kapitálová hodnota důchodových nároků vzniklých ve vnitrostátním systému (viz rozsudek ze dne 5. prosince 2013, Časta, C-166/12, EU:C:2013:792, bod 29 a citovaná judikatura). Kromě toho z judikatury rovněž plyne, že členské státy mají v případě, kdy přijímají vnitrostátní právní předpisy k provedení čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu, široký prostor pro uvážení (rozsudek ze dne 5. prosince 2013, Časta, C-166/12, EU:C:2013:792, bod 31).

25 Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že dne 11. září 2015 DRV převedla na Komisi aktualizovaný kapitál ve výši 146 714,33 eura. PMO tento kapitál snížil o jednoduchý úrok ve výši 3,1 % za uplynulý rok, a to za dobu mezi podáním žádosti o převod a dnem skutečného převodu, došlo tedy ke snížení o částku odpovídající kapitálovému zhodnocení mezi dnem žádosti o převod a dnem skutečného převodu ve výši 20 666,28 eura. PMO uvedl, že částka představující nároky na důchod nabyté žalobkyní ke dni podání žádosti o převod činí 126 048,05 eura.

26 Dopisem ze dne 5. května 2015 DRV sdělila PMO předběžný výpočet převoditelné částky ke dni registrace žádosti žalobkyně. Podle tohoto dopisu činila ke dni 27. května 2010 převoditelná částka 141 652,07 eura, z čehož 340,22 eura tvořily úroky.

27 Tato převoditelná částka ke dni registrace žádosti žalobkyně byla základem návrhu na započtení příspěvkových let, který byl předložen žalobkyni 22. června 2015.

28 Ze spisu rovněž vyplývá, že na žádost žalobkyně DRV dopisem ze dne 4. února 2016 potvrdila, že převoditelná částka činila ke dni registrace žádosti o převodu, tedy k 27. květnu 2010, 141 652,07 eura, tedy 141 311,85 eura z titulu nároků na důchod nabytých žalobkyní k tomuto dni, k nimž se přidaly úroky ve výši 340,22 eura.

29 Tato informace byla znovu potvrzena DRV v dopise ze dne 13. září 2017 adresovaném žalobkyni v návaznosti na organizační procesní opatření uvedené v bodě 14 výše.

30 Zaprvé je třeba uvést, že DRV sdělila Komisi hodnotu nároků na důchod nabytých ke dni registrace žádosti žalobkyně, tj. k 27. květnu 2010. Z toho plyne, že Komise nemůže platně tvrdit, že nemohla v rámci částky skutečně převedeného aktualizovaného kapitálu odlišit částku představující nároky na důchod nabyté žalobkyní ke dni registrace žádosti o převod od částky odpovídající zhodnocení tohoto kapitálu mezi dnem registrace žádosti o převod a dnem skutečného převodu.

31 Zadruhé, co se týče výpočtu – provedeného Komisí – příspěvkových let k započtení, které se mají brát v úvahu v rámci unijního důchodového systému, což je jiný výpočet než výpočet kapitálu představujícího nabyté nároky na důchod, jak vyplývá z bodu 24 výše, je třeba uvést, že ani čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu ani žádné jiné ustanovení výslovně nestanoví povinnost snížit skutečně převedený aktualizovaný kapitál o úroky ve výši 3,1 % podle článku 8 této přílohy. Z toho vyplývá, že tvrzení Komise, že čl. 11 odst. 2 druhý pododstavec přílohy VIII služebního řádu v zásadě v každém případě ukládá PMO, aby „aktualizoval“ kapitál představující hodnoty nároků na důchod nabytých ke dni registrace žádosti, nemá oporu v žádném ustanovení služebního řádu. Jediné snížení, které služební řád ukládá, se týká částky, která představuje zhodnocení kapitálu mezi dnem žádosti o převod, a skutečně převedeného kapitálu aktualizovaného k tomuto dni. Komisi v každém případě nepřísluší, aby určovala anebo, jak naznačuje, „aktualizovala“ částku kapitálu, který materiálně představuje nároky na důchod nabyté ke dni registrace žádosti o převod z titulu předchozích činností dotčeného úředníka.

32 Zatřetí je nutné zdůraznit, že navzdory tvrzení Komise jí čl. 7 odst. 1 OPU neumožňuje odečíst úroky, protože, jako je tomu v projednávaném případě, příslušný vnitrostátní či mezinárodní orgán nebyl v situaci, kdy by nemohl sdělit hodnotu nároků na důchod nabytých ke dni registrace žádosti. Pokud by Komise mohla ve prospěch unijního rozpočtu provádět odpočty z kapitálu představujícího nároky na důchod nabyté žalobkyní ke dni registrace žádosti o převod, vedlo by to k neoprávněnému odejmutí Komisí části vnitrostátních nároků na důchod, které byly vyměřeny z titulu převodu a podle judikatury náleží úředníkovi, a dále ke vzniku bezdůvodného obohacení ve prospěch Unie.

33 Kromě toho je třeba uvést, že ze spisu a z vysvětlení podaných žalobkyní na jednání vyplývá, že rozdíl ve výši 5 062,26 eura mezi převoditelnou částkou nároků na důchod nabytých v rámci německého režimu ke dni 27. května 2010 sdělenou DRV Komisi dne 5. května 2015 a částkou skutečně převedenou na Komisi dne 11. září 2015, který představuje zhodnocení kapitálu mezi dnem žádosti a dnem skutečného převodu, vyplývá z použití úmluvy o provedení článku 11 přílohy VIII služebního řádu, kterou podepsala Spolková republika Německo a Komise v roce 1994. Podle této úmluvy je příslušný německý důchodový orgán povinen uplatnit zvýšení o 3,5 % za celý uplynulý rok z částky, která je mu retroaktivně dána k dispozici vnitrostátními orgány, za období ode dne převodu dotčených prostředků na tento orgán až do dne, kdy tento orgán dotčené prostředky převede na unijní režim důchodů. Částka 5 062,26 eura tedy vychází z toho, že bylo vypočteno 3,5 % za celý uplynulý rok z částky, která se dostala do dispozice DRV dvakrát, tedy 13. května 2014 a 30. července 2014, a následně byla dne 11. září 2015 převedena tímto orgánem na Komisi.

34 Z výše uvedeného vyplývá, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když snížila skutečně převedený aktualizovaný kapitál o jednoduchý úrok 3,1 % za uplynulý rok za období mezi dnem podání žádosti o převod a dnem skutečného převodu, zatímco za konkrétních okolností projednávaného případu se DRV nenacházela v situaci, kdy by Komisi nemohla sdělit hodnotu nároků na důchod nabytých žalobkyní ke dni registrace její žádosti.

35 Vzhledem k výše uvedenému, aniž je třeba zkoumat opodstatněnost druhého žalobního důvodu uplatněného žalobkyní, je třeba žalobě vyhovět a napadené rozhodnutí zrušit.

K nákladům řízení

36 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. V projednávané věci vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí Evropské komise ze dne 10. prosince 2015 o potvrzení převodu nároků na důchod nabytých Sabinou Tuerck před jejím nástupem do služeb Unie do důchodového systému Evropské unie se zrušuje.**

2) **Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Pelikánová Valančius Öberg

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 5. prosince 2017.

Podpisy.